

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дні крім неділі і руских свят о год. 6-їй пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Розбите лівці.

Послідними днями зайшли два факти, що вказують на розбите одноцільних рядів лівці в австрійськїм парламенті.

Перший факт взяв свій початок в нарадах угодової комісії, де члени німецької великої посілости і промислової групи Мавтнера голосували против внесеня пос. Гросса, щоби над угодовими предложенями правительства перейти до дневного порядку.

Се голосованє є дуже знаменне і далеко сягле. З одної сторони подає доказ цілковитого упадку парламентарного житя і карнєсти, з другої сторони немаловажної ріжницї межі поодинокими клубами лівці. В хвили, коли угодова комісія приступала до рішаючого голосованя над внесенєм пос. Гросса, бракувало тринадцять членів правиці, а присутній, молодоческий пос. др. Форшт здержав ся від голосованя, будучи рішучим противником правительственних предложень.

Ціла правиця розпоряджала отже під ту хвилю в комісії 14 голосами, а членів п'ятох клубів лівці, з'організованих в одно німецьке, опозиційне сторонництво (вірноконст. більша посілость, промисловці в групі Мавтнера, поступовці, народовці і антисеміти) було аж 26. То-ж легко могла опозиція піднести стяг побіди і прийняти обструкційне внесенє пос. Гросса, що було би привело до цілого перевороту в ситуації. Але так не стало ся. Члени згаданих на початку двох опозиційних клубів голосували разом з правицею, а поступовці, народовці і антисеміти перепали 14 голосами разом з внесенєм п. Гросса.

Легко зрозуміти, що для опозиції такий удар там, де она була найблизша побіди, є тим боліснійший і що він згоден

захитати підвалинами знаної, німецької «Gemeinbürgerschaft». Але і між прочими групами лівці, між поступовцями і соціалістами а антисемітами прийшло до незгоди з причини ріжницї, які виявили ся в їх поглядах при нагоді дискусії над відповідію президента міністрів гр. Туна в справі чуми. Хоть се не політична, але суспільно наукова kwestія, а все-ж таки стає доказом тої високої культури німецької, що накинута ся на гуманітарну, научну інституцію і незгірше галицких Магурів — жадала впрост сконфіскованя жидівських маєтків! Такі варварські погляди мусили остудити поступовійших аліантів німецької опозиції.

Здавало би ся, що в виду того становища гр. Туна скріпило ся і політична ситуація стає відраднійшою. Гр. Тун має за собою цілу, сполучену правицю, а в таборі лівці роз'єднанє і ослабленє. Але відношенє гр. Туна до правиці опирає ся на досить кригких підставах: опирає ся тільки на постулятах поодиноких сторонництв правиці.

Тільки одно Коло польське підняло ся на разі безінтересовно підпирати політику гр. Туна. Дасть ся те витолкувати тим, що вже сам напрям політики гр. Туна лежить в інтересі Кола польського. Молодочехи поставили найтяжкі услівя, бо 26 постулятів. Они не лише поставили ті постуляти, але категорично жадають їх виконаня. Тяжкий се гарач для гр. Туна, котрий він мусить оплатити, як не в цілости, то бодай в переважуючій часті, щоби позискати собі на дальше услуги Чехів в загально-державних справах. Славянський християнсько-народний союз по конференціях з гр. Туном над поставленими постулятами заявив вправді волю лишити ся дальше в правиці, але в тій надії, що она увзгляднить єго справедливі і некучі жаданя. Є отже і тут сталє домаганє і по-

ставленє услівє виконаня тих постулятів, які Союз уважає доконечними. Німецькі католики, приборкані покликанєм свого буйного голови на міністерське крісло, видають ся на разі рішеними прихильниками кабінету гр. Туна, але і они мають свої стремленя і інтереси, які не зовсім гармонізують зі становищем теперішної правиці. Нарешті і в румунськїм клубі з причини недавних виборів до краєвого сойму на Буковині повстала сильна опозиція против правительства, котре допустило до такого, як послам румунським видає ся, очевидного покривдженя румунського елемента на Буковині.

Опозиція не залишила сеї нагоди, щоби Румунів не привабити до себе. Ostdeutsche Rundschau заміщає статю, в котрій вказує на вислід виборів до краєвого буковинського сойму, закидає правительству тенденційність в переведеню тих виборів і завзиває румунських представителів в радї державній, прилучити ся до опозиції, бо Румуни не мають чого шукати в славянськїм союзі і в дружині фєвдалів теперішної правиці. Коли-ж Румуни і не дадуть ся заманити принадою опозиції, то, здаєсь, не довго треба чекати, як і они виступлять зі своїми постулятами до гр. Туна.

Шкільна анкета.

В великій сали нарад виділу краєвого зібрала ся дня 27. жовтня о год. 11. перед полуднем анкета для реформи середних шкіл. З запрошених 35 членів явило ся 30, решта оправдали свою неприємність. Маршалок отворив засіданє промовою, в котрій звернув увагу, що здавна вже відзивають ся голоси незадоволеня з нашої школи середної; і не дивота, бо не вироста она на народнім ґрунті. Справою заняв ся в кінці сойм і припоручив виді-

10

Несподіване лихо.

Історичне оповіданнє.

(Дальше.)

XI.

»Тайная канцелярія« не гаала ся і 18. жовтня глухівські »колодники« стояли, кожен окремо, на опиті перед »інквізиторами« тієї страшної, заснованої Великим Петром, інституції...

Ще в дорозі, коли везли »колодників« в Москву, чернець Йона, яко людина одметана і на власному тілі добре досвідчена, начував своїх товаришів ні в чому не таїти ся на опиті, в усему повинити ся щиро. »Вже який присуд буде, того не минете, говорив він, а принаймні не покостуєте ні дьоби, ні питки, бо на дьобі, хоч який запеклий чоловік буде, не втерпить, признасть ся в усему«.

Ніхто з ченцевих товаришів не тямив, що то таке дьоба і питка; бо на Україні, хоч і були гяжкі кари, але не було нічого і похожего на ту питку, яка панувала тоді в Московщині і яка запомагала московським судям, най-

паче судям тайної канцелярії, добувати на опитах у злочинців істину.

Скоро злочинець, хто-б він не був, не винив ся на опиті і судям, інквізиторам, здавало ся, що він в чому будь таїть ся, його брали на питку. По закону положено було тричі брати на питку. Треба було вважати за істину таке тільки зізнанє злочинця, яке він давав однаково на всіх трох питках. Коли-ж трапляло ся, що на другому, або хоч і на третьому опиті під питкою — злочинець перемінить своє зізнанє, тоді попередні опити його під питкою судді зовсім нехтували, відкидали і від останньої питки вели новий рахунок. Таким чином трапляло ся, що злочинця не тричі, а три рази потричі мордували питкою. Питку справляли кати в застінку. Застінок »був огорожений полісадником і зверху критий, бо при питках повинні були бути притомними судді, секретар і подячий«. Вони повинні були не виходячи з застінку, записати »питочныя рѣчи«.

В застінку була дьоба: себ то два слупи, вкопані в землю і звязані в горі дебелим главнем (ніби буква »и«).

В день назначений кому з злочинців на опит під питкою перш за всіх приходив в застінок кат з своїма помагачами і приносив свої

»інструменти«: хомут з довгою верівкою; кнуги і сирицю, якою звязували ноги тому, кого »питали«.

За катом приходили судді, а за ними приводили під вартою злочинця і віддавали його катові.

Кат роздягав злочинця (часом: цілком ні в чому не повинного), скручував йому руки назад довгою веревкою, вкладавав їх в хомут, тоді підводив його під гловен дьоби, перекидав другий кінець веревки через гловен і починав з своїма помагачами доти тягнути веревку, доки злочинець не підмагав ся в гору так, щоб ноги його не доторкували ся до долівки. Витягнувши так чоловіка, кат починав бити його кнуготом, а судді після удару допитували ся у злочинця істини...

Се була звичайна, так мовити, щоденна питка. Коли-ж суддям здавало ся, що злочинець таїть ся, не каже правди, тоді »для изысканія истинны« уживали инчих »інструментів«. Великі пальці злочинця на руках і на ногах брали в лещатко; кат гвінтом закручував лещата доти, доки злочинець »не признасть ся, або доки гвінт більш не йти ме і більше ні куди вже давити пальці«. Коли і таким способом не видавлювали »істинни«, тоді накидали на голову

лови краєвому скликати анкету. Маршалок краєвий звиває покликаних до анкети цілком вільно висказувати свої гадки без уваги на те, чи окончена ухвала, яка заваде в анкеті, видаєсь кому можливою до переведення чи ні. Хоч законодавство в справах середних шкіл не належить поки що до сойму, все-ж таки годить ся пам'ятати, що сойм старає ся о розширене своєї компетенції; а врешті і без того репрезентація краю найде спосіб, щоби ухвалам анкети надати повагу в рішаючих кругах і вистарати ся о можливе їх переведення. Члени анкети мають перед собою квестіонар краєвого відділу; але головне питанє, на котре випаде анкеті відповісти, є: чи реформа середних шкіл є потрібна чи ні? В разі, коли потрібна, чи треба старатись о одноцілну школу середню з восьмилітною наукою? чи може о школу, одноцілну в низших класах, а розділену у висших (теж разом з восьмилітною наукою)? Маршалок запідає повну свободу дискусії.

Сю промову прийняли всі з вдоволенем в переконанню, що таке становище анкети і її предсідателя подає надію на добрий успіх нарад.

Гр. Меч. Рей, занявши слово, констатує передовсім, що при нинішній шкільній системі є велике перетяженє учеників, а мимо того образованє не є цілковите. Жерелом того перетяженє є наука грецької мови. Бесідник, виказуючи цілє середної школи, домагає ся не цілковитого знєсеня науки грецької мови, але щоби її обмежено до як найменшої міри, а за те заступлено наукою геленізму; але латинської мови треба після гадки бесідника учити лишне ніж доси.

Ректор Кадії домагає ся одностайної середної школи для всіх образуючих ся науково. Засади льогічного мисленя є однакі, тож вправу в мисленю і виробленє ума повинно в однакий спосіб переводити ся. Яко професор медицини, бесідник достеріг, що здібність досліджуваня і льогічного мисленя у абітурієнтів гімназьяльних є слаба. Треба би поправити систему шкіл — а се обіцює собі бесідник по одностайній середній школі.

В тім самім дусі промовляє Романович. Противно-ж директор Кульчинський уважає австрійську гімназію знаменитою інституцією і не може увяйти собі ліпшої середної школи. Обстає за грекою і бажає науку її задержати бодай в тім обемі, як доси. На се відповів Ротер, збиваючи в знаменитій полеміці виводи передбесідника. Гімназьялістам дає відчувати ся недостаток науки рисунків. Через те їх естетичний змісл не може гаразд розвинути ся, а на багато позиточних, сусільних урядженєв они цілком сліпі. Через недостаток належного образованя в природничих науках они не розуміють часто найважніших здобутків цивілізації. А з другої сторони і образованє реалістів є надто односторонне і се дає їм відчувати ся через ціле житє. Зарадити тому може одностайна школа.

Вармський прихиляє ся до виводів Каді-ого і Романовича, а протестує против висказу Кульчинського, мов то школа є добра а ученики кепські. Таке означенє є цілком непедаго-

гічне. В 10. році житя не можна ще оцінити здібностей дитини на стілько, щоби призначити її безусловно чи до гімназії, чи до якої фахової школи. Де є таке мірило здібностей?

З дальших бесід належить піднести заяву д-ра Дзєндзелєвича в імени тов. Związek rodzicielski, в котрій жадає народного вихованя молодіжи, яко підстави до практичного житя і виробленя шляхотного і чесного характеру.

На вечірнім засіданню відчитав ректор Кадії сформулованє задач і цілє середної школи: Середня школа є самостійним, народним, науково-виховавчим заведенєм, котрого цілю є: вихованє учеників на позиточних, світлих, духово і фізично кріпких горожан краю — через гармонійне виобразуванє всіх їх умислових сил, через скріпленє їх волі і зверненє єї до всего, що добре, хороше і шляхотне, на позиток народної сусільності, через виробленє їх фізичної сили і зручності і через уділенє їм висшого, загального образованя, що обіймало би головні висліди сучасного знаня у всіх важніших галузях, а що буде для молодіжи приспосібленєм до кожної самостійної, умислової праці, а через те також найліпшим приготуванєм до наукових студий, так самостійних, як і на всяких висших наукових заведенях.

Дальші бесідники заявляють ся за тим загальним означенєм цілє середної школи ректора Каді-ого і полемізують з дир. Кульчинським. Др. Йордан звертає притім особливу увагу на виключне прикладанє ваги на ученє з поминенєм вихованя — а також розвиваня фізичних сил ученика. Єго бесіда належала до найгарнііших.

Др. Савчак жадав докладнішого поясненя того «народного напрямку», якого жадає ся в школі. З уваги, що в нашім краю живуть побіч себе дві народности, жаданє «народного напрямку в школі» є неясне і може бути всіяко або і хибно поминанє. Бесідник висказує надію, що руска молодіж буде мати рускі школи, де могла би плекати руского народного духа. Коли один член анкети, др. Дзєндзелєвич, успокоював д-ра Савчака стилізацією цілє середної школи, котра мала би відновити «природному» народному духови, тоді п. Барвіньський, не заспокоєний тим, в довшій промові умотивував жаданє, щоби для рускої молодіжи було запевненє вихованє в рускім народнім дусі. Бесіду Барвіньського ми подали вчєра в обширніім справозданню.

На тім покінчено дискусію над I. точкою квестіонаря і на внесене к.н. Чарторійського приступлено до обговорєня злучених точок II, III і IV. тогож квестіонаря.

Рей каже, що абітурієнт не вміє латини, хотяй учив ся єї через 8 літ. Треба тому покласти більшу вагу на науку історії, але не мучити при тім датами і іменами, а вчити поглядом. В послідних двох роках твєба дати більше свободи ученикам, щоби підготувити їх до розумного уживаня університетської свободи.

Наконець промовляв Герман, яко делегат ради шкільної, простуючи, що науку природничу подає ся на описах і експериментах, а так само і історію подає ся не лише, як

гімнастику пам'яті, але поглядом. Що до карности, то і так в послідних двох літах переведені деякі полєкші, а ученики і те вже надуживають.

На тім замкнено засіданє о год. 8½ вечєром, а на другий день від год. 10. рано, проваджено дальше наради над II, III і IV. точкою квестіонаря в справі реформи середних шкіл.

Щєпановський застерігає ся, мовби прихильники реформи звертали ся з критикою діяльности теперішньої краєвої ради шкільної, котрій мусить кожний признати поліпшеня і заслуги на поли шкільництва.

Але в загалі австрійскі наукові заклади, а особливо середні школи суть занадто лихо дотовані.

Ротер звертає увагу на лиху платню суплєнтів, недостаток учительських сил і часті зміни учителїв. Нєраз фільольог вчить природничі предмети і навідворіть. Користь латини зменшила ся через заведенє французького язика в реальных школах. Грека цілком злишна. З фільольогічної пропєдєвтики по гімназьях сьміють ся самі професори.

Петелєнц пригадує, що був директором гімназії, а тепєр є директором реальної школи, тож знає добре оба ті заведеня. Бєсідник є за одностайною середною школою головно з двох причин: 1) що при розділі середної школи звчасно рїшає ся в заводовім напрямі, через що марнує ся багато талантів, 2) що через одностайну середню школу люди з академічним образованєм будуть мали спільну підставу до взаємного зрозуміня і спільної праці.

Цєвіклінський реасумує, що до тепєр сказано і констатує, що про завданє середної школи сказано мало нового. Скрїпити народний напрям, було сказано, — але не подано способів, як се вчинити. Бєсідник стоїть за потребою науки греки і латини і годить ся хіба на частинний експеримент з одностайною школою через заложєнє одного, або двох таких заведенєв.

Відтак заняв слово дир. Борковскій яко делегат наукового тов. ім. Шевченка. Єго визначну бесіду, котрій навіть польскі дєвєники признають основність у спеціальних виводах, дотичаючих вихованя і науки в середних школах, подамо другим разом.

НОВИНКИ.

— Програма святочного вечера в театрі гр. Скарбка дня 31-го жовтня така:

1) Драматичний прольог у двох відміах — слова д-ра Ів. Франка, виголосить п. Л. Лопатинський.

2) Кантата до слів Т. Шевченка «На вічну пам'ять Котляревському» — музика І. Кишакевича, виконає хор мішаний Боянів в супроводі військової оркестри 80. п. п.

3) «Наталка Полтавка» комедіо-опера в 3 відсловах Ів. Котляревського — виконає дружина театру при співучасті пані Ф. Лопатинської.

4) «Вечерниця» П. Ніщинського — виконає мішаний хор Боянів в супроводі оркестри 80. п. п.

5) Симфонія G-moll Вербїцкого — виконає оркестра 80. п. п.

6) Апотеоза відродженя — образ із живих осіб.

Початок о годині 7. вечєром. — Стрій святочний (галевий). Верхня одежа мусить бути безусловно лишєна в гардеробі.

Програма «Наукової Академії» в сали «Народного Дому» дня 1-го падолиста:

1) Привитанє збору.

2) «Значєнє літературного відродженя в історичнім розвоє українсько-русского народу» — відчит голови товариства проф. універс. М. Грушевського.

3) «Котляревскій і єго Енеїда» — відчит проф. універс. д-ра С. Смалє-Стоцкого.

4) «Столітє обновленої українсько-русской літератури» — відчит проф. універс. д-ра Ол. Колєсси.

5) Письменні і устні привіти.

Початок о годині 11-ій рано. — Стрій святочний (галевий). — Того-ж дня о годині 7-ій вечер в сали «Почтового клубу» Святочна вечеря, сполучєна з промовами всіх верств українсько-русского народу. — При тім подаєсь до відомости, що місця сидячі в театрі вже розпродані.

— Руско-народний театр приїхав нині до Львова. Перше єго представленє наступить доперва в понєділок в сали польского театру гр. Скарбка. Будє се торжєственне представленє «Натал-

злочинця веревку і приєнувши «кляч» (ніби дурку) вертіли доти, доки чоловік прийде «въ наумленіє» (стеряєть ся); тоді простригали волосє на голові до самого тіла і на те місце лили краплями холодну воду.

Був ще один спосіб допитувати ся правди. Кат знявши чоловіка з дьоби «розтягував» його на долівці до гори спиною, запалював віник, (звістно з сухим листом) і «водив» віником по спині. За одним заходом велєно було уживати таких віників «три або й більш».

У кожного з «колодників» в душі хололо, коли чернець Йона розповідав про отакі способи випитуваня тайною канцелярією правди.

Нєчитайло на першому-ж допиті повинив ся і розповів у се по сущій правді. Виводив ся Лукян тільки так, що говорючи «скарєдні слова» на царя, говорив їх «сущє в п'янстві і безпам'ятстві». Школярі Микита і Куприян те-ж казали, що і вони були п'яними, спали і не чули Лукянової лайки; а на другий день хоч і сварили ся і били ся з Митрофановим, але не по-

хваляли ся бити його різками і киями і вигнати з школи.

Тайна канцелярія, властиво сам Скорняков-Писарєв, не загаяла ся з присудом і вирєкла його 22. жовтня, а в перший день листопада прилюдно катували в Москві безталанного Нєчитайла: відповідно присуду кат тридцять разів ударив Нєчитайла кнотом по голій спині і видєр йому нїздри, потім вже його заслали на віки в каторгу...

Микиту і Куприяна велєно вирядити в Глухів, що-б там «коллегія» прилюдно покарала їх по тілу за те, що вони заступали ся «за плута Лукяна і хотіли бити єго різками»... Кривецького визволили і пустили в Глухів без кари, а Митрофанову «за єго правий извѣть» дали нагороди 10 рублів і кошти на дорогу...

*) Правдивий донос. (Конець будє).

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го жовтня 1898.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд до Львова		Поїзд зі Львова	
посп. особ.		посп. особ.	
приходить о годині		відходить о годині	
6:45	з Іцкан (Галацу, Ясс), Сучави	6:00	до Підволочиск, Бродів з головн. двірця
7:40	" Янова	6:05	" Іцкан (Букарешту, Ясс, Галацу)
7:50	" Тернополь і Бродів на дворець Підзамче,	6:15	" Підволочиск, Бродів з дв. Підзамча
7:55	" Сокала і Рави рускої	8:35	" Кракова (Відня, Берліна)
8:05	" Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	8:45	" Янова
8:15	" Тернополь і Бродів на дворець головний,	8:50	" Кракова (Відня, Варшави)
9:05	" Кракова (Відня, Варшави, Пешту)	9:15	" Скольного, Калуша, Борислава, Хирова
10:35	" Іцкан, Сучави	9:35	" Підволочиск, Бродів з дв. головного
10:45	" Ярослава, Любачева	9:53	" з дв. Підзамче
1:01	" Янова	9:55	" Белзця, Рави рускої, Сокала
1:30	" Кракова (Відня, Берліна, Вороцлава)	10:55	" Іцкан, Сопова, Бергомету, Сучави
1:40	" Скольного, Стрия, Калуша, Хирова	1:55	" Підволочиск, Кієва з дв. головного
1:50	" Іцкан (Букарешту, Галацу, Ясс) Сучави	2:08	" з дв. Підзамче
2:15	" Підволочиск (Кієва, Одеси) на дв. Підз.	2:40	" Іцкан (Ясс, Букарешту)
2:30	" на дв. гол.	2:50	" Кракова (Відня, Вороцлава, Берліна),
5:00	" " Козови, Бродів на дв. Підз.		" Любачова чер. Ярослав, Ясла чер. Ря-
5:25	" " на дв. гол.		" шів, Хабівки чер. Ряшів або Тарнів.
5:40	" Іцкан, Сучави	3:00	" Стрия, Скольного тільки від 1/2 до 3/4
5:55	" Сокала, Белзця і Любачева	4:55	" Ярослава, Самбора через Перемишль

Ніч до Львова		Ніч зі Львова	
посп. особ.		посп. особ.	
приходить о годині		відходить о годині	
3:04	з Підволочиск, Козови, Грималова на Підз.	4:10	до Кракова (Відня, Берліна, М Ляборч)
3:30	" на дв. головний	5:20	" Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
5:10	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	6:30	" Іцкан, Радівців, Кімполонга Сучави
6:10	" Кракова (Відня) Самбора на Перемишль	6:40	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)
8:45	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	6:55	" Тернополь з двірця головного
9:10	" Кракова, Ясла, (Пешту) на Перемишль	7:00	" Лавочного (Мункача, Пешту)
9:39	" Підволочиск, Бродів на двор. Підзамче	7:10	" Сокала, Рави рускої
9:45	" Іцкан, (Букарешту, Ясс, Галацу, Сучави)	7:15	" Тернополь з двірця Підзамче
9:55	" Підволочиск, Бродів на дв. головний	7:44	" Янова
10:30	" Лавочного (Пешту) Хирова, Борислава	10:05	" Іцкан (Ясс, Галацу) Сучави
12:15	" Стрия, Калуша, Борислава.	11:00	" Кракова (Відня, Варшави, Берліна)
		11:27	" Підволочиск, Бродів з дв. головного
			" з дв. Підзамче

ЗАНІМА: Ця ніч чистить ся від 6 годни есчером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейський іліть ся від часу львівського о 26 минут, а іменно: 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 26 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне п. к. зал. держ. (Львів, ул. Третього мая, готель Імперяль) уділяє повсьєль в справах залізничних, продає білети всякого род і розклади їзди.

Всілякого рода інструмента музичні найдешевше в виключнім фабричнім складі

I. Капраліка у Львові.

147 Цінники даром. 21-24

Зміна льокалю.

Заложена фірма в року 1877-ім

Вольф Кавфман

перенесла ся з улиці Трибунальської ч. 1. на ул. Лукасінського ч. 4. (площа Каструм), філія ул. Театральна 16.

Ново відкритий

СКЛАД МЕБЛІВ

також і випозичальня

заосмотрена в всілякі знаряди почавши від найбогатших до найскромніших. Цілі урядженя для покоїв до спаня, салонів, ідалень і др. — Меблі оріхові, ольхові, чорні, також залізні і гнуті, зеркала і т. д.

Ціни низькі і сталі.

З поважанєм

В. Кавфман,

203 45-52 ул. Лукасінського ч. 1

Рудольф Ачкевич

швець,

у Львові, улица Сикстуска ч. 23. (стара почта)

поручає готову обув свого виробу, переважно для духовенства і ПП. військових — приймає також замовленя всілякого рода так місцеві як і з провінції.

На міру вистане старий оказ.

201 40-52

20% ДЕШЕЕШЕ ЯК У ВІДНІ!

ДОСТАРЧАЄ ВСІЛЯКІ КАВЧУКОВІ ДРУКАРНІ ЧЕРЕНКОВІ ПЕРШЕ ГАЛ. ЗАВЕДЕНЄ РИТОВНИЧЕ ВАРСТАТ ДЛЯ ВИГОВІВ З МЕТАЛУ, ЛИТИХ НАПИСИЙ, МАЛЯГСТВА ШИЛЄДІВ І ФАВР. СТАМПИ ЛІЙ КАВЧУКОВИХ І ПРОЧ.

ІДРУКАРНІ ТАКОЖ З ЧЕРЕНКАМИ РУСКИМИ!!!

ГЕНРИК ШАПІРА

Львів, ул. Коперника ч. 3.

Цінники gratis i franco. (ПОВІЧ АПТИКИ ПЕТРА МІКОЛЯША). 146 22-24

Галицкий Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-дневним виповідженєм,

3 1/2% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 8-дневним виповідженєм,

а всі инші находячі ся в обігу 4 1/2% Асигнати касові з 90-дневним виповідженєм будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днев. речинцем виповідженя.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекция.

Дмитро Затурский

поручає свою

робітню обуву мужескої, жіночої і для дітей

у Львові, улица Коперника ч. 5.

Виріб тревалий і елегантний. Ціни умірені. Замовленя з провінції залагоджує відвортною почтою.

140

ЛЕВ ЛОПАТИНСКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицкого еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На почтову оплату 5 кр.

Замовленя з провінції у автора ул. Зибликевича ч. 18, Львів.

У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

Хорі на легкі, горло, гортанку і астму!

Хто раз на завсїгди бажає позбути ся слабости легких, або горла, хотайб найупірнійшої, або астми, навіть дуже давненої і на позір невилічимої, сей негай не гербату для хронічно хорих на легки і горло **A. Wolffsky-ого**. Тисячні подяки дають гваранцію великої уздоровляючої сили тої гербати. Пакет на два дни 75 кр. Брошура (описане ужита) задармо. Правда лише у

A. Wolffsky-ого, Berlin, Nr. 37.

РОБІТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ

Емілії Соколовської

у Львові, Ринок ч. 29, 1. п. приймає ласкаві замовленя і виконує їх густовно і по приступних цінах.

НА УКУ КРОЮ уділяє в осібних годинах. Замісцеві панночки приймає на помешканє

1000 туток цигаретових за 1 зр. поручає фабрика туток

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

у Львові, лиця Галицка число 12.

Замавляючим 5.000 туток разом упаковане і відсилка franco.